

מ"ת 1568/04/21 - מדינת ישראל נגד סאמר מנסור

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

מ"ת 1568-04-21 מדינת ישראל נ' מנסור(עציר)

בפני	כבוד השופט עמית בר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	סאמר מנסור (עציר)

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב בתאריך 5.4.21 כאשר עבר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

המשיב נצפה נוהג על ידי שוטרים שהגיעו למקום בעקבות מידע מודיעיני. בעקבות כך נעצר המשיב והוגש כתב האישום.

ההליכים שהתקיימו:

בתחילה יוצג המבקש על ידי סניגור שהפסיק את הייצוג בשלב מאוחר יותר לאחר קבלת תסקיר מעצר. הסניגור הראשון הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בדיון בתאריך 6.4.21 והמשיב נשלח בעקבות כך לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן התקבל בתאריך 25.4.21. תסקיר שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים ואף לא בדרך של פיקוח אלקטרוני.

בתאריך 27.4.21 התקיים דיון לאחר קבלת התסקיר. הדיון נדחה לצורך הבאת מפקחים נוספים לבקשת המשיב.

תסקיר נוסף הוגש בתאריך 10.5.21 לאחר בחינת שני ערבים נוספים. המלצת שירות המבחן נותרה שלילית.

דיון נוסף התקיים בתאריך 11.5.21. המבקש ביקש להחליף את הייצוג, והסנגוריה הציבורית מונתה לייצג בתיק במקום עורך הדין הראשון.

הדיון נדחה לתזכורת לתאריך 18.5.21 לאחר שעוה"ד החדש יחליט כיצד לנהוג בתיק.

בתאריך 18.5.21 התקיים דיון. בדיון ביקש ב"כ המשיב לטעון לגבי עילת המעצר ובאופן חלקי לגבי הראיות.

עמוד 1

למרות שעוה"ד הקודם הסכים לקיומן של ראיות ולעילת מעצר, התרתי למבקש לטעון וזאת למרות ההלכות בבית המשפט העליון, כי החלפת ייצוג אינה עילה לעיון חוזר בראיות, לענין זה ראה בש"פ 7146/15 נפטלוביץ' נ' מ"י (מיום 5.11.2015) בש"פ 6083/14 אבו אלהווא נ' מ"י (מיום 18.9.2014)

כמו כן, ביקש ב"כ המשיב כי אשמע את שני המפקחים שבחן שירות המבחן ולא המליץ עליהם כמפקחים ראויים, מר מג'ד אבו ח'ט וריפעת עזאם. ב"כ המשיב ביקש כי אשמע את המפקחים בעצמי ואחליט לגבי כשירותם. המפקחים המוצעים נשמעו שניהם. לגביהם אפרט בהמשך.

בתאריך 20.5.21 התקיים דיון תזכורת בתיק העיקרי בו ביקש ב"כ המשיב כי לא תינתן החלטה בבקשת המעצר לאור מו"מ המתנהל בין הצדדים בתיק העיקרי.

בתאריך 26.5.21 התקיים דיון תזכורת בתיק העיקרי בו ביקש ב"כ המשיב כי תינתן החלטה בבקשת המעצר וזאת לאור כשלון המו"מ בין הצדדים בתיק העיקרי.

טיעוני ב"כ המבקשת.

לענין הראיות לכאורה, הפנתה ב"כ המבקש לאמרותיו של המשיב במשטרה ובכך שהודה שנהג.

כמו כן הפנתה לדוחות הפעולה של השוטרים אשר ראו את המשיב נוהג.

לענין המסוכנות, טענה כי מדובר במשיב אשר אוחז ברישיון נהיגה משנת '95. לחובתו 20 ה"ק. מדובר בפעם חמישית בה נצפה נוהג בזמן פסילה. בפעם השישית כאשר רישיון נהיגה שלו פקע. עוד טענה כי המשיב ריצה עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ורישיונו נפסל לתקופה של 4 שנים. כל זאת לא מנע ממנו לשוב ולנהוג ברכב. כמו כן בעברו עבירות של נהיגה ברכב בהיותו שיכור, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג רכב ועוד עבירות בטיחות רבות ונוספות.

כמו כן טענה כי תלוי ועומד כנגדו תיק נוסף בגין נהיגה בפסילה מיום 20.12.20. לפיכך עסקינן בפעם **שישית** בה נוהג המשיב בפסילה.

עוד טענה, כי בתיק תעבורה 7336-12-20 המשיב היה מצוי בתנאי מעצר בית מוחלט ללא פיקוח כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה. לכן מדובר בעבירה שבוצעה בזמן שהמשיב שהה בתנאי מעצר בית והפר אותם.

בנוסף הפנתה לתסקירים ולהמלצה השלילית של שירות המבחן.

לבסוף טענה, כי לאור המסוכנות הנשקפת מן המשיב, החזרתיות פעם אחר פעם על העבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה כאשר רישיונו פקע לאורך שנים רבות. כמו כן כי טענה כי **המשיב היה בתנאים מגבילים** כאשר ביצע לכאורה את העבירה בתיק זה, הפר את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט ולשוב לנהוג בהיותו בזמן פסילה. לכן סברה ב"כ המבקשת כי אין חלופת מעצר הרמטית שיש בה כדי לאיין את המסוכנות מן המשיב ועל כן בקשה כי המשיב יעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

טיעוני ב"כ המשיב

ב"כ המשיב טען כי זכות ההיוועצות של המבקש נפגעה ומכאן נפגעה זכות מהותית וחוקתית. ב"כ המשיב הפנה לפסק דין בע"פ 2868/13 בעניין חייבטוב. שם נקבע כי מדובר בזכות חוקתית.

כמו כן טען כי פגיעה בזכות ההיוועצות פוגעת בעילת המעצר והפנה לבש"פ 9220/12 בעניין פרץ. שם לדבריו נקבע ע"י כב' השופטת ארבל כי לפגיעה בזכות ההיוועצות יכולה להיות השלכה על עילת המעצר.

לעניין הראיות לכאורה, טען כי השוטרים הגיעו על פי מידע מודיעיני ובתיק אין תעודת חיסיון ולכן טען כי ישנו פגם חמור בראיות.

כמו כן ביקש ב"כ המשיב לשחרר את המשיב ולו למעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני וביקש כי הערבים שהובאו לבית המשפט ושנפסלו על ידי שירות המבחן ישמשו כערבים. ב"כ המבקש ביקש כי אשמע את הערבים וטען כי על בית המשפט החובה לבדוק את הערבים בעצמו, הגם שנפסלו על ידי שירות המבחן.

דין והכרעה.

קיבלתי לידי את חומר הראיות ואת הרישום התעבורתי והפלילי של המשיב.

הפן הנורמטיבי

העבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה מבין העבירות החמורות בפקודת התעבורה. עונש הפסילה הינו הכלי העיקרי והמרכזי שיש בידי בית המשפט כדי למנוע מנהג מסוכן להמשיך לנהוג בכבישי הארץ ולסכן את ביטחון הציבור.

כאשר נהג אשר נמצא מסוכן על ידי בית המשפט, וננקטה כנגדו ענישה מסוג פסילת רישיון נהיגה, הוא מראה בהתנהגותו כי הוא אינו מקבל עליו את הדין.

בית המשפט העליון כתב על החומרה שבעבירה של נהיגה בזמן פסילה ועל הקשר שבין העבירה לבין כך שבביצוע העבירה "הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב."

רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.5.05):22.

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן [פורסם בנבו] (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.19, להלן - עניין ליפשיץ):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם.

כמו כן ראה, (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.11)).

בשחרור לחלופת מעצר או מעצר בפקא"ל, תנאי ראשון ובסיסי הוא מידת האמון שבית המשפט יתן במשיב.

כאמור, בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ישנו **מרכיב מובנה של חוסר ציות להוראות החוק**, שכן מהותה של העבירה היא אי ציות וקיום פסק דין שניתן על ידי בית משפט.

כאשר המשיב נוהג בזמן פסילה הוא למעשה מעיד על עצמו כי ללא גורם חיצוני מפקח, הוא לא יציית לפסק הדין.

ראיות לכאורה ועילת מעצר:

ב"כ של המשיב הראשון הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

גם ב"כ השני של המשיב לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי בהתאם לבש"פ 9220/12 פרץ נ' מ"י. [להלן בש"פ פרץ] כי פגיעה בזכות ההיוועצות יש בה פגיעה בעילת המעצר ויש בה כדי להטות את הכף לשחרורו של המשיב או לכל הפחות להורות על מעצרו של המשיב בדרך של פיקוח אלקטרוני.

בבש"פ פרץ נקבע כי יש לבחון כבר בשלב זה של המעצר האם נפגעה זכות ההיוועצות של המבקשים אם התשובה לשאלה זו חיובית יש לבחון את עוצמת הפגם ואת איזונו מול השיקולים התומכים בהמשך מעצרו.

כמו כן נקבע כי על ערכאות הדנות במעצרים של חשודים להתייחס לגופן של טענות הנוגעות לפגיעה בזכות ההיוועצות של החשודים, לבחון האם אכן נפל פגם בעניין זה, ולקבוע את נפיקותו של הפגם לעניין המעצר תוך איזון מכלול השיקולים הרלוונטיים. עם זאת במקרה שם לא נמצא על ידי בית המשפט העליון כי יש מקום להורות על שחרורם של המבקשים שם.

בחקירתו של המשיב בתאריך 5.4.21 בשעה 18:20 נכתב כך בעמוד 2 שורה 5:

" הערת חוקר: למרות שהשוטרים אמרו לי שנהג התייעץ עם עורך דין בתחנת טירה הוא אמר לי שלא דיבר ונתתי לו לדבר עם עורך דין שלו בשם והיב טיבי. החשוד אומר לי שעורך הדין שלו אמר שלא יתחיל בעדות עד שיגיע תוך 5 דקות. שעה 18:35 מפסיק עדות. שעה 18:40 ממשיך עדות." (הדגשה שלי ע.ב.)

דהיינו השוטר החליט שלא להמתין לעורך הדין. הוא המתין 5 דקות בדיוק והמשיך בחקירה למרות שעורך הדין היה בדרך לתחנה. בהמשך החקירה המשיב מודה בנהיגה בזמן פסילה.

· למשיב נערך שימוע באותו יום בשעה 15:30 בתחנת טירה ביחס להחלטת קצין לעניין החלטה מנהלית על איסור שימוש ברכב. במהלך השימוע המשיב הודה בנהיגה ואמר שעשה טעות.

· במהלך עיכובו של המשיב ביום זה בשעה 13:40 נכתבה תגובתו של המשיב כך -
"נסעתי רק 200 מטר לקנות אוכל."

· בתיק ישנן ראיות לכאורה בדמות דוחות פעולה של שוטרים אשר ראו את המשיב נוהג, לאחר שהגיעו למקום על פי מידע מודיעיני. ראיות אלה אינן קשורות לראיות שהגיעו מהמשיב בחקירתו.

המשיב הודה בשתי הזדמנויות נפרדות באותו היום בנהיגה ברכב בזמן פסילה לפני חקירתו במשטרה. המקרה הראשון במהלך העיכוב שנערך טרם החקירה והמקרה השני בשימוע שנערך למשיב ביחס להודעת איסור השימוש ברכב.

אכן טעה השוטר שחקר את המשיב. היה עליו להמתין עד להגעת עורך הדין ולאפשר למשיב להתייעץ בנחת עם עורך דינו ולא להמתין 5 דקות בלבד ולהמשיך את החקירה.

בנוסף, השוטר אשר חקר את המשיב רשם בחקירה כי קיבל דיווח משוטרים אחרים שהמשיב התייעץ עם עורך דין בתחנת טירה לפני כן.

מעיון בדוחות הפעולה של השוטרים, אכן עולה שהמשיב נלקח לתחנת טירה לאחר שעוכב על ידי השוטרים לצורך עריכת שימוע ביחס לאיסור השימוש ברכב. לפיכך נראה שהשוטר שחקר את המשיב סבר כי ניתן למשיב ייעוץ קודם לחקירה בתחנת טירה, גם אם הדבר לא קרה בפועל. הדבר לא הוברר בשלב דיוני זה. יצוין כי לבקשת בית המשפט, ב"כ המבקשת לא מצאה בתיק החקירה מזכר המציין שהמשיב התייעץ עם עו"ד בתחנת טירה.

מתוך בש"פ 9220/12 פרץ נ' מ"י:

"מצופה כי רשויות החקירה יקפידו הקפדה יתירה על זכויותיו של עצור, הנמצא במעמד פגיע וקשה ביותר. פגיעה קשה ומשמעותית בזכויותיו של העצור עשויה לשמוט את הצידוק המוסרי מתחת להמשך מעצרו. "הרציונלים של הרתעת המשטרה, שמירה על זכויותיו החוקתיות של הפרט והגנה על טוהר ההליך השיפוטי יכולים להוביל לשחרורם של חשודים ונאשמים בשל פגם שנפל בהליך מעצרם... שחרורם של חשודים ונאשמים בשל פגם שנפל בהליך המעצר יבטא הכרה בחשיבות השמירה על זכויותיהם" (רינת קיטאי סנג'רו המעצר: שלילת החירות בטרם הכרעת הדין 469 (תשע"א)). עם זאת, מובן כי אין מדובר בערך מוחלט, ויש ליתן את הדעת לשיקולים אחרים המצדיקים את המשך מעצרו של החשוד. **בית המשפט, אם כן, ידרש לאזן בין הפגיעה בזכויות החשוד, מהותה, חומרתה, משמעותיותה, משכה וכדומה, לבין האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של החשוד, הכולל את ערך גילוי האמת, הלחימה בפשיעה וההגנה על שלום הציבור, שייבחנו בין היתר בהתאם לאופי החשדות וצרכי החקירה.**

העולה מהמקובץ; אכן מדובר בהתנהלות לא תקינה של השוטר. היה על השוטר להמתין לעורך הדין עד שיגיע ולא להפסיק את החקירה למשך 5 דקות בלבד ואז להמשיך אותה למרות שלא התייצב עורך דין.

אולם, חומרת הפגיעה בזכויות המשיב במקרה זה אינה קיצונית עד כדי החלטה שתביא לשחרורו של המשיב ממעצר ויפורט;

א - השוטר ככל הנראה סבר שהמשיב כבר התייעץ עם עורך דין בתחנת המשטרה בטירה,

כפי שכתב בחקירה לאחר דיווח שקיבל מהשוטרים האחרים.

ב - המשיב כבר הפליל עצמו פעמיים בנהיגה בזמן פסילה, עוד לפני שנחקר באזהרה - כך

שאין בחקירה באזהרה לבדה, כדי לשנות את התמונה הראייתית בתיק לרעתו של המשיב.

ג - ישנן בתיק ראיות חיצוניות נפרדות, המפלילות את המשיב ללא כל קשר לאמרותיו של

המשיב בחקירה.

לכן, גם אם אתעלם מחקירתו של המשיב במשטרה ולא אתן לה כל משקל, הרי עדיין ישנן ראיות אחרות לכאורה להרשעתו של המשיב ללא קשר לפגם בהתנהגות השוטר. וגם התנהלות השוטר אינה חמורה ברף הגבוה וזאת מאחר וקיבל דיווח משוטרים אחרים על התייעצות מוקדמת של המשיב עם עורך דין בתחנת טירה.

כמו כן, נסיבות נוספות בדמות עברו התעבורתי של המשיב והעובדה שביצע את העבירה בזמן שהיה במעצר בית בגין עבירה זהה, אינן משנות את האיזון המצדיק את שחרורו של המשיב.

הטענה לגבי היעדר תעודת חיסיון:

עיון בתיק מלמד כי בתאריך 6.4.21 הוגשה בקשת אורכה להגשת תעודת חיסיון.

בתאריך 19.5.21 הוגשה הודעה לבית המשפט בעקבות טיעוני ב"כ המשיב, המציינת כי יש תעודת חיסיון בתיק.

לכן, טענה זו דינה להידחות על הסף.

עברו התעבורתי והפלילי של המשיב:

המשיב אוחז ברישיון נהיגה משנת 95'. לחובתו 20 ה"ק.

המשיב הורשע 4 פעמים בעברו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המשיב הורשע 5 פעמים בעברו בנהיגה כאשר רישיון נהיגה פקע.

בתיק תעבורה 349-07-09 נדון לעונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים. - בגין עבירות תעבורה.

בתיק תעבורה 3701-08-15 המשיב ריצה מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ורישיונו נפסל לתקופה של 4 שנים בגין עבירות תעבורה.

בנוסף לכך בעברו התעבורתי של המשיב עבירות של נהיגה בשכרות, אי ציות לאות של שוטר, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג רכב ועוד.

למשיב **עבר פלילי ישן של העסקת שב"ח והסעת שב"ח, עבירות אלימות ועבירות מס.**

בגין עבירות השב"ח המשיב ריצה שתי תקופות מאסר קצרות, אחת של חודש ואחת של חודשיים בשנת 2013 ו-2008. - עבירות הסעת שב"ח גם הן עניינן נהיגה, כך שיש ללמוד מהן גם לגבי החומרה.

ישנו תיק נוסף התלוי ועומד כנגד המשיב, תיק תעבורה - מ"ת 7336-12-20 שם הוגש כתב אישום בו הואשם המשיב בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע. אותן עבירות כמו בכתב אישום זה.

המשיב היה מצוי שם בתנאי מעצר בית מוחלט ללא פיקוח, עם חלונות איורור. העבירה שבוצעה לכאורה בתיק זה, בוצעה בזמן מעצר הבית, כך שמדובר **בהפרת תנאי מעצר הבית תוך כדי ביצוע העבירה בגינה היה בתנאים מגבילים.**

תסקירי שירות המבחן

הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן אשר בחנו הן את המשיב והן את המפקחים וקבעו כי לא המשיב ולא המפקחים מתאימים ולו למעצרו של המשיב בדרך של פיקוח אלקטרוני.

תסקיר שירות המבחן שהתקבל בתאריך 25.4.21 המליץ כך:

תסקיר נוסף הוגש בתאריך 10.5.21 והמלצת שירות המבחן הייתה כך:

בדיקת המפקחים על ידי בית המשפט.

לעניין המפקחים המוצעים בתסקיר השני, עמדת שירות המבחן הייתה זאת:

ב"כ המשיב ביקש כי למרות עמדת שירות המבחן, אשמע את המפקחים בעצמי ואחליט לגבי כשירותם. המפקחים המוצעים נשמעו שניהם.

לגבי המפקח אבו ח'ט מג'ד, התרשמתי כי הוא יכול לשמש כמפקח למרות הסתייגות שירות המבחן.

לגבי המפקח עאזם ריפאעת, התרשמתי כי הוא אינו מתאים לפיקוח. נראה כי מדובר בחברות בין שני אנשים, אך ללא כל מקור של סמכות. הערב המוצע לא היה ער לעברו התעבורתי של המשיב ונראה כי מבין באופן מוגבל את הסיטואציה. היה נראה כי מדובר בחבר שמוכן לעזור באופן חלקי, אך אינו מודע להשלכות, ולא ניתן יהיה לסמוך עליו לאורך זמן.

תסקיר שירות המבחן אף ציין כי מר ח'ט מתכוון להתחיל קורס הסבה מקצועית מטעם הביטוח הלאומי, דבר שעלול גם הוא להתנגש עם הפיקוח לאורך זמן.

לסיכום

המשיב נוהג פעם אחר פעם כאשר הוא פסול מלנהוג וגם שני מאסרים שריצה בפועל בגין עבירות תעבורה לא הרתיעו אותו מלהמשיך במעשיו בעודו במעצר בית שנקבע בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המבקש ריצה 4 מאסרים קודמים בגין עבירות תעבורה ועבירות פליליות שחלקן קשורות בנהיגה ברכב - הסעת שב"ח.

בית המשפט ער להלכות שנפסקו בבית המשפט העליון, המצינו כי בעבירות תעבורה חריג הוא מעצר מאחורי סורג וברית, (ראה בש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל; בש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל) וככלל ניתן להסתפק בחלופות מעצר או במעצר באיזוק אשר יבטיחו מניעת גישה של המשיב לרכב. אולם מקרה זה נופל לאותם חריגים אשר לא מאפשרים לתת אמון במשיב.

התסקיר שהגיש שירות המבחן בעניינו של המשיב לא המליץ על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני.

בבש"פ 9589/17 מ"י נ' אבראהים (מיום 11.12.2017) - נקבע כי אין לסטות מתסקיר אלא בשל שיקולים כבדי משקל. לא מצאתי לסטות מההמלצה.

מדובר על דפוס פעולה חוזר בענייני תעבורה על פני שנים רבות. המשיב מבצע עבירות תעבורה ומסכן את הציבור תוך שהוא מפגין זלזול בהחלטות בתי המשפט.

לא ניתן לתת אמון במשיב, הבעיה העיקרית נעוצה במשיב עצמו. במקרה זה גם אין חלופה הולמת ותסקיר שירות המבחן אינו ממליץ על שחרור ועל הערבים.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"א, 29 מאי 2021, בהעדר הצדדים.